1

Εισαγωγή

Μαρία Βάρνα: Η ιστορία αυτή γράφτηκε μέσα από τη φαντασία μιας ψυχής που δε γνωρίζει τι θα πει κακία, δε γνωρίζει τι θα πει ανελευθερία κι ακόμα περισσότερο δεν κατανοεί πολύ καλά εσάς τους μεγάλους.

Γιώργος: Έχει Αρχή, Μέση και Τέλος τα όρια της φαντασίας μας οπότε είμαστε εκατό τοις εκατό σίγουροι πως δεν θα την αντιληφθείτε. Για μας, πάντως, είναι ξεκάθαρη.

Μαρία Αγγέλου: Ίσως παραξενευτείτε… Ίσως δε σας αρέσει κιόλας αλλά αυτό δε μας αφορά και πολύ! Μη σας πω ότι το θεωρούμε λογικό.

Γαβριηλία: Στη σημερινή μας παράσταση εκφραζόμαστε περισσότερο για εμάς και λιγότερο για εσάς. Αν μας αγαπάτε και μας σέβεστε, αν μπορείτε να διανοηθείτε έστω λίγο ότι η αξία του χαρακτήρα μας είναι ισάξια με εκείνη του δικού σας χαρακτήρα τότε, δε θα μας κρίνετε γι' αυτό που θα δείτε.

Μάνος (Στ): Αντίθετα, θα το χαρείτε, θα λυπηθείτε ίσως με αυτό, θα τραγουδήσετε, θα χορέψετε στο δικό μας ρυθμό κι ίσως (αν και δεν είμαι και τόσο σίγουρος) καταφέρετε να νοιώσετε πόσο μαγικό είναι να είσαι ΠΑΙΔΙ και πόσο δύσκολο είναι για σας να φτάσετε την καθαρότητα και την ειλικρίνεια της ψυχής μας. Εμείς σας προσφέρουμε αυτό το ταξίδι! Εσείς είστε έτοιμοι να μας ακολουθήσετε;

«Ο Χριστουγεννιάτικός μου ήρωας: ο Αη Βασίλης»

(Ειρήνη Φιγουρίνι & Μαρία Μαγεμένη)

↳ **Αφήγηση 1η :** Ειρήνη

Είναι παραμονή Πρωτοχρονιάς. Αυτός έχει ξυπνήσει πολύ νωρίς. Τα ξωτικά τον έχουν βοηθήσει να φορτώσει τα κάθε λογής δώρα στην άμαξα. Οι τάρανδοι είναι στη θέση τους και τον περιμένουν να τους δώσει το σήμα της εκκίνησης. Εκείνος κάθεται στη θέση του πάνω στο έλκηθρο και ξεκινάει το ταξίδι στην περιπέτεια.

Μόλις φτάνει στα χωριά, μπαίνει στις καμινάδες των σπιτιών και αφήνει τα δώρα που έχουν ζητήσει τα παιδιά. Πού και πού τρώει κανέναν κουραμπιέ ή μελομακάρονα ή πίνει κανένα ποτηράκι κόκκινο κρασί για να πάρει δύναμη και να συνεχίσει το ταξίδι του.

Με το γέλιο στα χείλη τελειώνει το έργο του λίγο πριν φύγει ο παλιός χρόνος κι έρθει ο καινούργιος. Στο τέλος, νοιώθει κατάκοπος αλλά ευτυχώς για ακόμη μία χρονιά κατάφερε να φέρει το έργο του σε πέρας! Έχει χαρίσει σ' όλα τα παιδιά αυτό που ήθελαν και ζητούσαν.

↳ **Αφήγηση 2η :** Μαρία Βάρνα

Θα ήθελα πολύ να ήμουν ο Άγιος που κάνει ευτυχισμένα τα παιδάκια με τα δώρα. Θα ήταν πολύ ωραίο και αστείο όταν τη στιγμή που θα κατεβαίνω από την καμινάδα θα με δει το παιδάκι, θα τρομάξει λίγο αλλά μη στενοχωριέστε δε θα πάθει τίποτα! Αντέχει!

Λατρεύω τα Χριστούγεννα όπως λατρεύω και τον Αη Βασίλη. Ξέρω ότι τα παιδάκια τον αγαπάνε και θέλουν να τον δουν. Όταν τον βλέπουν γίνονται τόσο χαρούμενα που πολλές φορές φαντάζομαι να ήμουν στη θέση του και να παίρνω εγώ τόση χαρά από αυτά τα παιδικά βλέμματα. Αν ήμουν Άγιος Βασίλης για μια μέρα και περνούσα με τους ταράνδους μου μπροστά από ένα παιδί λυπημένο ή που δεν περνάει και τόσο καλά τα Χριστούγεννα θα του έκλεινα το μάτι και μεμιάς το παιδάκι αυτό θα πέρναγε τα καλύτερα Χριστούγεννα της ζωής του!

Δεν είμαι ο Άγιος Βασίλης αλλά μονό και μόνο που φαντάζομαι ότι θα μπορούσα να είμαι, ο κόσμος δίπλα μου γίνεται πιο όμορφος!

«Η Χριστουγεννιάτικη Μπάλα»

(Γαβριηλία Πολυταξιδεμένη)

Στρατηγός Τζούλη: Γαβριηλία

Λοχαγός: Μαρία Βάρνα

Λοχίας: Μάριος

Τεμπέλης Στρατιώτης: Μαρία Αγγέλου

Στρατιώτης Κολλητάρι: Ραφαήλ

Προσεχτικός Στρατιώτης: Νικολέτα

Ορεξάτος Στρατιώτης: Θανάσης

Ενεργητικός Στρατιώτης: Μανόλης (Ε)

Καλοσυνάτος Στρατιώτης: Αντωνία

Καλοπροαίρετος Στρατιώτης: Ειρήνη

Συναισθηματίας Στρατιώτης: Γιώργος

Αγχωμένος Στρατιώτης: Λουκία

Στρατιώτης Μάγος: Μάνος (Στ)

Ομάδα Στρατιωτών Α: Μαρία Αγγέλου, Αντωνία, Ραφαήλ, Γιώργος, Λουκία

Ομάδα Στρατιωτών Β: Νικολέτα, Θανάσης, Ειρήνη, Μάνος (Στ), Μανόλης (Ε)

Στρατηγός Τζούλη: Για ξυπνήστε, στρατιώτες, κι έχουμε πολλή δουλειά.

Τεμπέλης Στρατιώτης: Γιατί μας ξυπνάς τόσο νωρίς;

Στρατηγός Τζούλη: Γιατί είναι παραμονή Χριστουγέννων, χαζέ!

Τεμπέλης Στρατιώτης: Καλά ντε! Είπαμε! Μη με φας κιόλας!

Στρατηγός Τζούλη: Μην αντιμιλάς!

Λοχαγός: Σταματήστε να τσακώνεστε! Έχουμε και δουλειές! Λοιπόν, για να τελειώνουμε στρατηγέ. Τι μας ήθελες;

Στρατηγός Τζούλη: Ακούστε με προσεχτικά! Όπως βλέπετε και φέτος δε θα μας στολίσει κανείς.

Λοχαγός: Κι εμείς τι πρέπει να κάνουμε;

Στρατηγός Τζούλη: Πρέπει να στολίσουμε και φέτος μόνοι μας όλα τα αστόλιστα δέντρα! Πάμε πρώτα, να πιούμε ένα καφεδάκι και μετά ξεκινάμε τις προετοιμασίες!

Στρατιώτης Κολλητάρι: Να φωνάξουμε και τα άλλα στολίδια να μας βοηθήσουν…

Στρατηγός Τζούλη: Ωραία ιδέα! Άντε στρωθείτε στη δουλειά!

Λοχαγός: Πόσα δέντρα έχουμε ακόμα;

Λοχίας: 1.000.000!

(Μετά από λίγη ώρα…)

Λοχαγός: Πόσα δέντρα έχουμε ακόμα;

Λοχίας: 1.000!

(Μετά από 1 ώρα…)

Λοχαγός: Πόσα δέντρα έχουμε ακόμα;

Όλοι οι Στρατιώτες: ΚΑΝΕΝΑΑΑΑΑΑΑΑ!!!!

Όλοι οι Στρατιώτες: Γιούπιιιιι! Τελειώσαμε! Τελειώσαμε! Τελειώσαμε!

Προσεχτικός Στρατιώτης: Και όλα αυτά μέσα σε 5 ώρες.

Ορεξάτος Στρατιώτης: Τώρα τι άλλο θα κάνουμε;

Ενεργητικός Στρατιώτης: Κάτι καλό που να έχει και δράση…

Στρατηγός Τζούλη: Καλά! Θα προσπαθήσω να σκεφτώ κάτι που να έχει δράση! Μμμμμμ…. Όμως, τι;

Καλοσυνάτος Στρατιώτης: Να πάμε να βοηθήσουμε τους ανθρώπους που δεν έχουν σπίτι!

Καλοπροαίρετος Στρατιώτης: Να φτιάξουμε σπίτια με στολισμένα δέντρα και πολλά δώρα!

Συναισθηματίας Στρατιώτης: Και τα ορφανοτροφεία! Μη ξεχάσουμε τα ορφανοτροφεία!

Στρατηγός Τζούλη: Ωραίες οι ιδέες σας! Θα προσπαθήσουμε να τα καταφέρουμε να τα στολίσουμε όλα!

Τεμπέλης Στρατιώτης: Πφφφφ!!! Δεν κάνουμε καλύτερα μόνο τα κυριότερα;

Ομάδα Στρατιωτών Α: Εννοείς να αφήσουμε αστόλιστες κάποιες Χριστουγεννιάτικες Μπάλες από εμάς;

Ομάδα Στρατιωτών Β: Αυτό δε γίνεται όλοι μας πρέπει να γίνουμε στολίδια, να μας βλέπουν να μας χαίρονται!

Αγχωμένος Στρατιώτης: Έχουμε μόνο 19 ώρες! Θα προλάβουμε να στολίσουμε όλα τα δέντρα;

Στρατηγός Τζούλη: Θα προλάβουμε, αν χωριστούμε σε ομάδες. Λοιπόν, η κάθε ομάδα έχει από 20 μπάλες. Εσείς οι 20 μπάλες θα στολίσετε σπίτια. Κι εσείς οι υπόλοιποι με εμένα στα ορφανοτροφεία! Και γρήγορα όλοι! Όχι Τσαπατσουλιές!

Όλοι οι Στρατιώτες – Λοχαγός – Λοχίας: ΜΑΛΙΣΤΑ ΣΤΡΑΤΗΓΕ! ΟΠΩΣ ΟΡΙΣΑΤΕ!

Στρατηγός Τζούλη: Θα συναντηθούμε όλοι στο ίδιο μέρος! Στο Δημοτικό Σχολείο Ξηροκάμπου Λέρου!

Μη ξεχάσετε να πάρετε μαζί σας κι αυτό:

Αγχωμένος Στρατιώτης: Τι είναι αυτό;

Στρατηγός Τζούλη: Αυτό είναι ένα γουόκι τόκι. Με αυτό θα μιλάμε όπου κι αν είμαστε!

(Μετά από 2 ώρες…)

Λοχαγός: ΈΛΑ ΣΤΡΑΤΗΓΕ, ΜΕ ΑΚΟΥΣ;

Στρατηγός Τζούλη: Σας ακούω! Τι θέλετε;

Λοχαγός: Τελειώσαμε σχεδόν με όλες τις χώρες του κόσμου μας. Ελάτε στο Μαρόκο για να τελειώσουμε πιο γρήγορα και με την Αφρική.

Τεμπέλης Στρατιώτης: Για χαζούς μας περνάτε; Εμείς πάμε στον κινηματογράφο!

(Μετά από 2 ώρες…)

Στρατηγός Τζούλη: Έλα! Τι γίνεται εκεί;

Στρατιώτης Μάγος: Τι να γίνει; Εδώ είμαστε στο στρατόπεδο, φτιάχνουμε φίλτρα και φυσητήρες για να μαγέψουμε τους ανθρώπους έτσι ώστε να στολίζουν τα σπίτια τους και να μην ξεχνάνε τι σημαίνει Χριστούγεννα!

Στρατηγός Τζούλη: Περιμένετε! Μη φύγετε χωρίς εμάς!

4

«Ένας απρόσμενος φίλος και βοηθός για τον Αη Βασίλη»

(Γιώργος Θαλασσοπόρος)

↳ Ηχογραφημένη αφήγηση με μουσική υπόκρουση: Γιώργος

↳ Παντομίμα (ΜΠΑΜ* = χτύπημα χεριών όλων των παιδιών)

↳ Λυπημένο παιδί : Θανάσης

↳ Αη Βασίλης : Ειρήνη

«Τριγυρνούσα στο εμπορικό κι έβλεπα τις βιτρίνες με τα ζευγάρια κι εγώ είμαι μόνος και δεν είμαι με κανέναν και περπατώ. Μετά, βλέπω τα ωραία σπίτια με το Χριστουγεννιάτικο δέντρο και πας στο δικό σου σπίτι κι είναι το ίδιο αλλά δεν έχει οικογενειακή θαλπωρή ή αγάπη, ζεστασιά ή παιχνίδι…». Κι εκεί που δεν ακούγεται τίποτα… ΜΠΑΜ (*χτύπημα χεριών δυνατό παλαμάκι*)! Εκείνη τη στιγμή ακούγονταν πολλές φωνές… ΤΡΟΜΟΣ!!! Ένας κακός ξεσήκωσε τον κόσμο!

Τότε αυτός ο μικρός έφηβος που περιπλανιόταν τόση ώρα περίλυπος δεν ήξερε τι να κάνει και σε μια στιγμή ακούγεται: «χο, χο, χο!!!». Ο Άγιος Βασίλης έρχεται να πιάσει τον κακό και μεμιάς αυτός ο κακός εξαφανίστηκε!

Δυστυχώς, μετά από μία ώρα ο κακός ξαναχτυπά!!! ΜΠΑΜ (*χτύπημα χεριών δυνατό παλαμάκι*)! Από το δεύτερο χτύπημα ο Άγιος Βασίλης τραυματίστηκε σοβαρά και δε μπορούσε να βοηθήσει τον κόσμο. Τότε, ο μικρός μας έφηβος πήρε την κατάσταση στα χέρια του κι έτρεξε να βοηθήσει τον Αη Βασίλη αλλά και τον υπόλοιπο κόσμο.

Μετά από μία ώρα, φάνηκε σιγά σιγά ο ήλιος. Όλοι ήθελαν να δουν το έλκηθρο του Άγιου Βασίλη που σαν πραγματικός ήρωας έτρεξε να βοηθήσει τους ανθρώπους από τον "ΤΡΟΜΟ"! Όλοι οι παρευρισκόμενοι πάνε προς το έλκηθρο και βλέπουν πως δεν υπήρχε κανένας τάρανδος για να το σύρει.

Όταν ο ήλιος φάνηκε καλά καλά ακούστηκε να σφυρίζει μια "ειδική" σφυρίχτρα κι άρχισαν να ακούγονται οι καμπάνες από τους ταράνδους. Ο Άγιος Βασίλης έδωσε το σύνθημα και ο ίδιος μαζί με το νέο φίλο του που του έσωσε τη ζωή ξανατακτοποίησαν τα δώρα πάνω στο έλκηθρο κι έφυγαν παρέα. Από τότε έγιναν φίλοι κολλητοί! Τρώγανε, πίνανε και χαίρονταν μαζί! Έτσι ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

5

«Σκουντούφλης: Το Άτακτο Ξωτικό»

(Αντωνία Παταγονία)

- Ηχογραφημένη αφήγηση με μουσική υπόκρουση: Αντωνία
- Παντομίμα: Ραφαήλ (Σκουντούφλης), Αη Βασίλης (Μάνος (Στ))
- Ξωτικό που μιλάει: Μάριος
- Ξωτικά που γελάνε: γέλια παιδιών

Μια φορά κι έναν καιρό στο Βόρειο Πόλο ζούσε ο Αη Βασίλης με τους έμπειρους βοηθούς του, τα Ξωτικά. Το πιο άτακτο και τεμπέλικο Ξωτικό ήταν ο Σκουντούφλης. Ήταν το πιο σκανδαλιάρικο και πειραχτήρι απ' όλα.

Καθώς πλησίαζε η παραμονή των Χριστουγέννων κι ενώ όλα τα ξωτικά δούλευαν για να φτιάξουν τα παιχνίδια ώστε να τα παραδώσουν στα παιδιά ο Σκουντούφλης έκανε σκανδαλιές. Εκείνη την ημέρα είχε σκαρώσει «Το Μεγάλο Κόλπο» να βάλει λάδι στις σκάλες ώστε όταν κατέβαινε ο Αη Βασίλης να γλιστρούσε και να έπεφτε.

Έτσι κι έγινε. Τη στιγμή που ο Αη Βασίλης κατέβαινε τα σκαλιά για το εργαστήριο, ακούστηκε ένα μεγάλο «ΜΠΑΜ» κι εκείνος κατρακύλησε τα σκαλιά μονομιάς. Τότε, όλα τα ξωτικά γέλασαν (*ακούγεται: χαχαχα*), εκείνος όμως καθόλου γιατί είχε σπάσει το πόδι του με την πτώση και δε θα μπορούσε έτσι να μοιράσει τα δώρα στα παιδιά. «Τότε τα Χριστούγεννα πρέπει να ακυρωθούν» είπε ένα ξωτικό. Και ενώ όλα τα δώρα ήταν έτοιμα δε βρέθηκε κανείς που να μπορούσε να πάρει τη θέση του Αη Βασίλη! Ή μήπως υπήρχε;

Ο Σκουντούφλης για να διορθώσει την κατάσταση προσφέρθηκε να μοιράσει εκείνος τα δώρα στα παιδιά διότι υπήρχε κίνδυνος να ξεχαστούν τα Χριστούγεννα και μαζί με αυτά κι ο Αη Βασίλης. Έχοντας έτοιμο το έλκηθρο, γεμάτο δώρα και τους ταράνδους έτοιμους για πτήση ο Σκουντούφλης πέταξε πάνω από κάθε χώρα και μοίρασε τα δώρα στα παιδιά. Τότε τα Χριστούγεννα σώθηκαν!

Καθώς γυρνούσε στο Βόρειο Πόλο, έβλεπε τα χαμόγελα των παιδιών που άνοιγαν τα δώρα και ευχαριστούσαν τους γονείς τους για τα υπέροχα δώρα που "νόμιζαν" πως ο Αη Βασίλης τους είχε φέρει. Ο Αη Βασίλης με τη σειρά του ευχαρίστησε το Σκουντούφλη κι από τότε αποφάσισε να τον κάνει Αρχηγό των Ξωτικών για να φροντίζει και να προστατεύει τα Χριστούγεννα.

6

«Ο Σούπερ Λαγός»

(Ραφαήλος Σουπερδυναμωμένος)

- Αφηγητής: Ραφαήλος
- Εικονογράφος 1: Αντωνία
- Εικονογράφος 2: Μαρία
- Εικονογράφος 3: Θανάσης

Αφηγητής: Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας Σούπερ Λαγός. Είχε τρίχωμα γκρι κι απαλό, μάτια καφετιά και μικρά αυτιά. Φορούσε κόκκινο, μακρύ σακάκι και καφέ, δερμάτινες μπότες. Τα πόδια του ήταν μαγικά για να μπορεί να πηδά ψηλά. Η δουλειά του ήταν: βοηθός του Αη Βασίλη!

Σκηνή 1η (Αφηγητής – Εικονογράφος 1) : Παραμονή Πρωτοχρονιάς ο Σούπερ Λαγός, το αφεντικό του ο Αη Βασίλης, οι τάρανδοι με το έλκηθρό του και τα ξωτικά ξεκίνησαν το ταξίδι τους όλοι μαζί για να μοιράσουν τα δώρα στα παιδιά.

Σκηνή 2η (Αφηγητής – Εικονογράφος 2) : Ξαφνικά, ενώ όλα κυλούσαν κανονικά, έπεσε ένα δώρο από το έλκηθρο. Ο Αη Βασίλης με μία απότομη κίνηση προσπάθησε να το πιάσει. Όμως, δεν τα κατάφερε!

Σκηνή 3η (Αφηγητής – Εικονογράφος 3) : Εκείνη, λοιπόν, τη στιγμή φευγάτος από το έλκηθρο έτρεξε πολύ γρήγορα και χοροπηδηχτά ο Σούπερ Λαγός. Επί τόπου, αρπάζει το δώρο πριν πέσει και λίγο πριν βρεθεί στο κενό χτυπάει στην κορυφή ενός βουνού δυνατά τα μαγικά του πόδια και ανεβαίνει στο έλκηθρο.

Αφηγητής: Όσοι ήταν πάνω στο έλκηθρο μόλις είδαν το Σούπερ Λαγό ένοιωσαν τεράστια ανακούφιση γιατί δεν πήγε τζάμπα ή ταλαιπωρία τους για να φτιάξουν και να μοιράσουν σε όλα τα παιδιά του κόσμου τα δώρα.

Έτσι λοιπόν, το μοίρασμα των δώρων έκλεισε με επιτυχία. Σε κάθε σπίτι και κάτω από κάθε Χριστουγεννιάτικο Δέντρο κάθε παιδάκι είχε κάτι να περιμένει. Έτσι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς ακόμα καλύτερα.

7

«Ο Τζακ Πάγος»

(Μανόλης Παγωμένος)

↳ Αφήγηση: Μανός (Στ)

↳ Εικονογράφος 1: Γαβριηλία

↳ Εικονογράφος 2: Μανόλης (Ε) μαζί με Θανάση

↳ Εικονογράφος 3: Μάριος μαζί με Γιώργο

↳ Εικονογράφος 4: Λουκία μαζί με Νικολέτα

Αφηγητής: Ο ήρωάς μου ονομάζεται Τζακ Πάγος.

Σκηνή 1η (Αφηγητής – Εικονογράφος 1) : Είναι ασπρομάλλης, φοράει μπλε ρούχα και έχει ένα ραβδί στο χέρι του. Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του είναι να παγώνει πράγματα με το μαγικό παγωμένο του ραβδί.

Σκηνή 2η (Αφηγητής – Εικονογράφος 2) : Μια μέρα καθώς περπατούσε στο βουνό είδε τέσσερα παιδιά να παίζουν χιονοπόλεμο. Ξαφνικά του ήρθε μια χιονόμπαλα στη μούρη. Ο Τζακ Πάγος, όπως ήταν φυσικό, νευρίασε και άρπαξε το μαγικό του ραβδί και τα πάγωσε. Για κακή του τύχη, όμως, περνούσε εκείνη την ώρα από εκεί η μητέρα των παιδιών και άρχισε να χτυπάει τον Τζακ Πάγο. Εκείνος έφυγε αμέσως για να γλιτώσει το ξύλο αλλά είπε πως θα ξαναεπιστρέψει.

Σκηνή 3η (Αφηγητής – Εικονογράφος 3) : Την επόμενη μέρα ο Τζακ Πάγος μεταμφιέστηκε με τέτοιο τρόπο ώστε να μην καταλαβαίνουν ποιος είναι. Πήγε, λοιπόν, ξανά στο σημείο που γινόταν ο χιονοπόλεμος για να "κανονίσει" τα παιδιά εξαιτίας των οποίων και έφαγε τη χιονόμπαλα στη μούρη αλλά και του τις έβρεξε η μαμά τους. Τα παιδιά που έπαιζαν εκεί τον κατάλαβαν αμέσως κι ας ήταν αλλαγμένος. Δυστυχώς γι' αυτόν τα ρούχα του είχαν ξεπαγώσει. Τον έπιασαν, λοιπόν, αμέσως και τον παρέδωσαν στην αστυνομία.

Σκηνή 4η (Αφηγητής – Εικονογράφος 4) : Ο καημένος Τζακ Πάγος κατάλαβε πως δε θα έπρεπε να έχει θυμώσει τόσο πολύ με τα παιδιά ούτε θα έπρεπε και να τα είχε παγώσει μόνο και μόνο για μια χιονόμπαλα. Έτσι, όταν βγήκε από τη φυλακή πήγε αμέσως στη μαμά των παιδιών και της ζήτησε συγνώμη. Εκείνη τον δέχτηκε με χαρά και μάλιστα τον τράταρε κι ένα παγωτό. Μόνο παγωμένα γλυκά βλέπετε τρώει ο Τζακ Πάγος. Στη συνέχεια, μαζί με τα υπόλοιπα παιδιά, ο Τζακ Πάγος στόλισε μαζί τους το δέντρο των Χριστουγέννων και πέρασαν όλοι μαζί υπέροχα!

(Α) Η γιαγιά μας αφηγείται Χριστουγεννιάτικές Ιστορίες…

«Ένα Χριστουγεννιάτικο Δέντρο ψάχνει στολίδια και κερδίζει μία καλή φίλη»

(Μανόλης Αστραπιαίος & Μαρία Ονειροπαρμένη)

↳ Γιαγιά Αφηγητής: Αντωνία

↳ Παντομίμα: Μανόλης (Ε), 1 παιδί, όλα τα παιδιά

Γιαγιά Αφηγητής: Τα Χριστούγεννα είναι η πιο ωραία γιορτή γιατί είναι οικογενειακή. Όλοι μαζί στολίζουμε το δέντρο, φτιάχνουμε μελομακάρονα, κουραμπιέδες και τσουρέκια.

(εμφάνιση δέντρου που θέλει να στολιστεί)

Θα ήθελα τα Χριστούγεννα να ήμουν το Χριστουγεννιάτικο Δέντρο γιατί θα ήθελα να νοιώσω πώς είναι να είσαι τόσο λαμπερό, όμορφο με ωραία στολίδια.

(Παύση. Έναρξη στολισμού δέντρου από ένα παιδί)

Ακόμη θα ήθελα να αισθανθώ πώς θα ήταν να με στόλιζε όλη η οικογένειά μου.

(Παύση. Πολλά παιδιά έρχονται και στολίζουν το δέντρο)

Θα ήθελα να ήμουν ένα πράσινο δέντρο, πυκνό με κουκουνάρια ενδιάμεσα κι να έχω ύψος 2,80 μ. Να έχω έναν ξύλινο κορμό κι ένα όμορφο μεγάλο αστέρι στην κορυφή!

(Παύση. Ένα παιδί βάζει το αστέρι στο δέντρο)

Τέλος, θα ήταν τέλεια να είμαι στολισμένος με κόκκινους, άσπρους και χρυσούς γλόμπους και διάφορα λουλούδια κόκκινα και άσπρα.

(Ο στολισμός του δέντρου συνεχίζεται)

Αν μπορούσα θα καθόμουν μια μέρα ακίνητος για να με στόλιζαν και να έλαμπα τόσο πολύ!

(ΠΑΥΣΗ… τα παιδιά που στολίζουν το δέντρο συμπληρώνουν τον κύκλο γύρω από τη γιαγιά. Το στολισμένο πια δέντρο παραμένει στη σκηνή)

↳ Γιαγιά αφηγητής: Αντωνία

↳ Όλιβεν (δηλ. το δέντρο που μιλάει): Μανόλης (Ε)

↳ Στεφανία: Μαρία Αγγέλου

Γιαγιά Αφηγητής: Έφτασε η νύχτα κι όλοι οι άνθρωποι πήγαιναν για ύπνο. Μα υπήρχε ένα κοριτσάκι *(εδώ εμφανίζεται γρήγορα κι ανυπόμονα η Μαρία η Αγγέλου η οποία πλησιάζει τα παιδιά και κινείται αμίλητη γύρω γύρω χωρίς να μιλά)* που δεν ήθελε να πάει για ύπνο γιατί ήθελε να δει τον Αη Βασίλη που θα της πήγαινε το ξεχωριστό της δώρο κι έτσι θα μπορούσε να τον ευχαριστήσει κιόλας.

Όταν οι γονείς της κατάλαβαν πως ήταν ξύπνια, την πήραν αμέσως στο κρεβάτι της αλλά αυτή όλο και σηκωνόταν. Μέχρι που, ήσυχα ήσυχα, χωρίς να την καταλάβουν κάθισε στον καναπέ και περίμενε με αγωνία τον Αη Βασίλη. *(η Μαρία κάθεται στο κέντρο το κύκλου οκλαδόν)*

Δεν πέρασε ένα λεπτό και ξαφνικά ακούστηκε μία φωνή να λέει: «Γεια σου! Πώς σε λένε;». *(Η Μαρία ξαφνιάζεται από τον ήχο)* Το κοριτσάκι έμεινε άφωνο. Μέχρι που κοίταξε πίσω της και είδε ένα δέντρο που μιλάει και ξανακούει να λέει: «Γεια σου! Πώς σε λένε;. Εμένα με λένε Όλιβεν» *(Η Μαρία πλησιάζει το στολισμένο δέντρο)*. Το κοριτσάκι απαντάει: «Γεια!!! Εμένα με λένε: Στεφανία! Πώς μπορεί να μιλάς αφού είσαι ένα δέντρο;». Ο Όλιβεν απαντάει: «Όντως, έχεις δίκιο. Τα δέντρα γενικά δε μιλάνε! Αλλά σήμερα είναι ειδική μέρα… Σήμερα μας φωτίζει όλους το Άγιο πνεύμα γιατί γεννιέται ο Χριστός. Αλλά για να έρθει κι ο Άγιος Βασίλης πρέπει να πας για ύπνο». Η μικρή Στεφανία συνεχίζει: «Γιατί δεν περνάμε λίγη ώρα μαζί μέχρι τα μεσάνυχτα;» και ο Όλιβεν λέει: «και δεν περνάμε!». *(Η Μαρία κάθεται δίπλα στο δέντρο και με παντομίμα μας δείχνει πως περνάει υπέροχα μαζί του)*

Μια νύχτα ολόκληρη πέρασε φανταστικά. Ο Όλιβεν και η Στεφανία χάρηκαν, τραγούδησαν κι έπαιξαν μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Σε μια στιγμή ο Όλιβεν λέει στη μικρή του φίλη: «Είναι ώρα να πας για ύπνο και όταν έρθει ο Αη Βασίλης θα του πω να μου δώσει το δώρο σου κι εγώ θα το κρατήσω μέχρι το πρωί που θα ξυπνήσεις. Τότε θα το βρεις κοντά μου». Η μικρή Στεφανία πιο ήρεμη πια από την παρέα της με τον καινούργιο της φίλο λέει: «Εντάξει, θα πάω για ύπνο αλλά θα πεις στον Αη Βασίλη πως τον ευχαριστώ πολύ!». «Η επιθυμία σου, διαταγή μου», απαντάει με χαρά ο Όλιβεν.

Η μικρή Στεφανία κοιμήθηκε πια ήρεμη. Την επόμενη μέρα παρέλαβε το δώρο της κάτω από τα κλαδιά του Όλιβεν κι έτσι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα!

9

«Ο επόμενος Βασιλιάς των Χριστουγέννων»

(Θανάσης Πονηρούλης)

Αφηγητής: Νικολέτα
Αη Βασίλης: Μαρία Αγγέλου
Νικ: Θανάσης
Μακ (παντομίμα): Γιώργος
Μητερούλης (ξωτικό): Αντωνία
Ξωτικά: Ραφαήλ, Μανόλης (Ε), Μάνος (Στ), Λουκία

Αφηγητής: Μια φορά κι έναν καιρό στο μακρινό Βόρειο Πόλο ζούσε ο Αη Βασίλης με τους δύο γιους του και τους βοηθούς του τα ξωτικά. Μια μέρα, ο Αη Βασίλης καλεί το μικρότερο γιο του, το Νικ και λέει:

Αη Βασίλης: Γιε μου, όταν αφήσω το θρόνο μου θα γίνεις εσύ ο Βασιλιάς των Χριστουγέννων και αποστολή σου θα είναι να μοιράσεις τα δώρα σε όλα τα παιδιά του Κόσμου.

Νικ: Μα, εγώ θέλω να ταξιδέψω σε όλο τον κόσμο, να γνωρίσω καινούργιους ανθρώπους.

Αη Βασίλης: Θα γίνεις Βασιλιάς των Χριστουγέννων! Πάει και τελείωσε!

Αφηγητής: Την ώρα που μιλούσαν, πατέρας και γιος, περνούσε τυχαία έξω από το γραφείο του Αη Βασίλη ο μεγαλύτερος γιος, ο Μακ και άκουσε τη συζήτηση. Εκείνος νευρίασε που δε θα γινόταν αυτός ο επόμενος Βασιλιάς των Χριστουγέννων και αποφάσισε να καταστρέψει τα Χριστούγεννα. Έτσι, μέσα σε μια νύχτα πήρε κάποια ξωτικά και έφυγε…

Ο μικρός Νικ, τώρα, μετά από τη συζήτηση που είχε με τον πατέρα του μπήκε σε σκέψεις και τελικά αποφάσισε να γίνει ο Αη Βασίλης. Όταν το συνειδητοποίησε, όμως, ήταν αργά γιατί δεν ήξερε ότι ο αδελφός του ήθελε να καταστρέψει τα Χριστούγεννα.

Μια μέρα ο Νικ άκουσε το μεγαλύτερο αδερφό του να συζητάει με κάποια ξωτικά και να καταστρώνουν σχέδιο για να φυλακίσουν τον πατέρα του τον Αη Βασίλη και τον ίδιο το Νικ και τη στιγμή που ο μικρός κάνει να φύγει χωρίς να τον καταλάβουν ότι κρυφάκουγε, σκουντούφλησε κι έπεσε κάτω. Τότε, ο Μακ άκουσε το θόρυβο και πήγε να δει ποιος ήταν. Μόλις είδε ότι ήταν, ο Νικ τον έπιασε αμέσως και τον φυλάκισε. Εκείνη την ώρα, σαν από θαύμα, το Χριστουγεννιάτικο πνεύμα εμφανίστηκε και μπήκε μέσα στον Νικ. Ο ίδιος σα να ήταν πραγματικά ο Βασιλιάς Αη Βασίλης, με ένα σύνθημα σαν αυτό με το οποίο καλούσε ο πατέρας του τους ταράνδους, φώναξε τον Ρούντολφ, τον πιο μικρό τάρανδο και τον βοήθησε να το σκάσει.

Την επόμενη μέρα ο Νικ πήρε απόφαση να πάει να σώσει τα Χριστούγεννα μαζί με το Ρούντολφ και το φίλο του Αη Βασίλη τον Μητερούλη. Λίγο πριν ξεκινήσει, όμως το ταξίδι του συνειδητοποιεί πως είχε μόνο δέκα ώρες μπροστά του. Έπρεπε, λοιπόν, να σκεφτεί τι θα κάνει! Φωνάζει το Μητερούλη και του λέει:

Νικ: Θα πας στα ξωτικά του φίλους σου και θα τους πεις να πάρουν όλα τα δώρα, όση γλυκόριζα έχουν, να πάρουν και το έλκηθρο και να έρθουν εδώ να με βρουν. Εγώ θα πάω στο αρχηγείο του αδερφού μου να τον φυλακίσω. ΠΡΟΣΟΧΗ! Μη ξεχαστείς και πεις τίποτα στον πατέρα μου.

(Πάει ο Μητερούλης στα άλλα ξωτικά και τους λέει:)

Μητερούλης: Πάρτε όση γλυκόριζα έχετε, ετοιμάστε το έλκηθρο με τα δώρα και ακολουθήστε με!

(Εκείνη την ώρα μπαίνει ξαφνικά μέσα ο Αη Βασίλης και τους λέει:)

Αη Βασίλης: Για πού το βάλατε εσείς;

Ξωτικά: Για πουθενά! Πάμε να σώσουμε τα Χριστούγεννα και θα γυρίσουμε, είπε ο Μητερούλης.

Αη Βασίλης: Τι πράγμα;

Μητερούλης: Ωχ γκάφα έκανα, (*μονολογεί ο Μητερούλης ο μαρτυριάρης*). Εεεε πλάκα έκανα! Πάμε να μαζέψουμε λίγους κώνωψ!

Αφηγητής: Μπαίνουν μέσα στο έλκηθρο και φεύγουν. Στο μεταξύ ο Νικ είχε μπει στο αρχηγείο και προσπαθούσε να φυλακίσει τον αδερφό του. Έτσι κι έγινε. Εκεί που καθόταν αμέριμνος ο Μακ έπεσε ένα κλουβί από πάνω του και τον ακινητοποίησε. Την ίδια στιγμή παίρνει φόρα ο Ρούντολφ και ορμάει πάνω στον Μακ και τον πετάει από την καρέκλα στον τοίχο.

Είχαν μείνει μόνο 6 ώρες και ο Νικ ανησυχούσε! Τα ξωτικά έκαναν ό,τι τους είχε διατάξει. Έδεσαν γλυκόριζα πάνω στο έλκηθρο, δέθηκαν μεταξύ τους και ξεκίνησαν το ταξίδι… Το κάθε ξωτικό κρατώντας από ένα δώρο έπεφτε μέσα σε κάθε καμινάδα κι ολοκλήρωνε την αποστολή του. Κατάφεραν και μοίρασαν όλα τα δώρα!

Λίγο πριν ανατείλει ο ήλιος ακούγεται μια φωνή να λέει:

Μητερούλης: Πού χάθηκες Νικ;

Αφηγητής: Ήταν ο Μητερούλης.

Στο τέλος, ο Μακ τιμωρήθηκε αυστηρά από τον πατέρα του και ο Νικ έγινε Αη Βασίλης και μαζί με το Ρούντολφ , το Μητερούλη κι όλους τους άλλους φίλους του έζησαν χαρούμενοι και ευτυχισμένοι!

10

«7 Τάρανδοι κι ένας βαρυστομαχιασμένος Αη Βασίλης»

(Λουκία Ανδαλουσία)

- Αφηγητής: Λουκία
- Εικονογράφος 1: Ειρήνη
- Εικονογράφος 2: Μαρία
- Εικονογράφος 3: Αντωνία
- Εικονογράφος 4: Μαρία Βάρνα
- Εικονογράφος 5: Νικολέτα

Σκηνή 1η (Αφηγητής – Εικονογράφος 1) : Μια φορά κι έναν καιρό, σε μια μακρινή πόλη του πλανήτη μας, όλοι οι άνθρωποι μικροί και μεγάλοι περίμεναν τον ερχομό της Μεγάλης Γιορτής! Ήταν όλοι τους πολύ ενθουσιασμένοι. Ήταν «ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ»!

Σκηνή 2η (Αφηγητής – Εικονογράφος 1) : Σ' ένα μικρό σπιτάκι, μέσα στο δάσος ζούσε ένας τάρανδος, ήταν πολύ ωραίος με μεγάλα και εντυπωσιακά κέρατα. Μια μέρα βγήκε έξω στο δάσος μια βόλτα και συνάντησε τον Αη Βασίλη. Είπε ενθουσιασμένος:

- Αααα! Ο Άγιος Βασίλης! Τι χαρά!

- Χα χα χα! Γεια σου τάρανδε! Τι κάνεις;

- Καλά Άγιε Βασίλη. Πας να μοιράσεις τα δώρα;

- Ναι.

- Θέλεις να σε βοηθήσω να τα μοιράσουμε μαζί;

- Μα και βέβαια τάρανδε! Άντε έλα στο έλκηθρό μου. Θα το οδηγήσεις εσύ.

- Ναι! Εντάξει!

Σκηνή 3η (Αφηγητής – Εικονογράφος 3) :

- Άντε, ξεκίνα… Τι κάθεσαι;

- Καλά Άγιε Βασίλη. Μα είναι πολύ βαρύ. Δε μπορώ να το τραβήξω.

- Α! Συγνώμη τάρανδε. Σήμερα, είχα ένα αρνάκι μαγειρεμένο, και ξέρεις… Το έφαγα όλο.

Σκηνή 4η (Αφηγητής – Εικονογράφος 4) :

- Και τώρα, τι θα κάνουμε Άγιε Βασίλη;

- Ααα! Το βρήκα τάρανδε… Θα φωνάξουμε τους άλλους ταράνδους να σε βοηθήσουν! Ειιι ταρανδάκο εσένα εννοώ!

- Τι με θέλεις Άγιε Βασίλη;

- Έλα στο έλκηθρό μου!

- Γιατί;

- Σήμερα είχα στο σπίτι ένα αρνάκι και το έφαγα όλο.

- Και τι θέλεις από εμένα;

- Να βοηθήσεις τον τάρανδο να σύρει το έλκηθρό μου.

- Εντάξει! Μα φοβάμαι πως ούτε εγώ μπορώ μόνος μου να το σύρω. Ας φωνάξουμε και τους άλλους ταράνδους να μας βοηθήσουν.

Σκηνή 5η (Αφηγητής – Εικονογράφος 5) :

- Έιιι εσείς οι πέντε τάρανδοι ελάτε να βοηθήσετε τους άλλους δύο. Να ξεκινήσουμε επιτέλους το μακρινό μας ταξίδι! Πάμε! Χο! Χο! Χο!

- Πετάμε στα ουράνιαααααα!!! «Καλά Χριστούγεννα».

Αφηγητής: Στο τέλος ευχαρίστησε ο Άγιος Βασίλης τους ταράνδους για την βοήθειά τους.

(Β) Η γιαγιά μας αφηγείται Χριστουγεννιάτικές Ιστορίες…

«Το τελευταίο παιδί»

(Νικολέτα Αντουανέτα)

↳ Γιαγιά Αφηγητής: Νικολέτα

↳ Το τελευταίο παιδί : Μαρία Βάρνα

↳ Αη Βασίλης : Γιώργος

Γιαγιά Αφηγητής: Ήταν 4:30 πρωί Πρωτοχρονιάς. Περίμενα περίμενα περίμενα αλλά πού να φανεί ο Αη Βασίλης; Ξαφνικά, βλέπω μια κόκκινη κουκίδα να προχωράει αργά αργά και να έρχεται προς το μέρος μου. Η μαμά κι ο μπαμπάς μου κοιμόνταν. Άνοιξα σιγά σιγά την πόρτα και τι να δω; Τον Αη Βασίλη πεσμένο κάτω στο χιόνι. Προσπάθησα να τον σηκώσω αλλά έπεσα κι εγώ κάτω μαζί! Μετά, όμως, σηκωθήκαμε βοηθώντας ο ένας τον άλλον.

Τότε πήγα κι έφερα ό,τι είχε φτιάξει η μαμά μου από το Χριστουγεννιάτικο δείπνο. Έστρωσα το τραπέζι, έβαλα τον Αη Βασίλη στην επίσημη θέση του και του είπα: «Τι θα προτιμούσατε κύριε; Έχουμε ουράνιο τόξο, ονειρεμένους κουραμπιέδες, κοτόπουλο τόξο, γαλοπούλα ονειρεμένη κι άλλα τόσα ονειρεμένα».

Στο τέλος ρώτησα με αγωνία: «Τι μου έφερες για δώρο καλέ μου Αη Βασίλη;». Ο Αη Βασίλης μου κούνησε αρνητικά το κεφάλι. Κοίταξα το ρολόι κι η ώρα έδειχνε 5:30 το πρωί. Εκείνη τη στιγμή ακούω τον Αη Βασίλη να μου λέει: «Σου ζητώ συγνώμη αλλά ήσουνα το τελευταίο παιδί κι έτσι δεν ήξερα ότι δε θα περίσσευε ούτε ένα δώρο για σένα». Είδα τη λύπη του στο πρόσωπό του κι αμέσως του είπα: «Δεν πειράζει καλέ μου Αη Βασίλη. Δεν ήθελα δώρο. Το καλύτερο δώρο ήταν που έκατσες μαζί μου και φάγαμε παρέα. Αυτό είναι το πιο ονειρικό δώρο που θα μπορούσες να μου είχες κάνει».

Ο Αη Βασίλης εμφανώς συγκινημένος είπε: «Κανένα παιδί δε μου το έχει πει ποτέ αυτό. Σου υπόσχομαι ότι του χρόνου θα είσαι το πρώτο παιδί που θα του φέρω το δώρο του». Ένοιωσα μεγάλη χαρά. Αποχαιρέτισα τον Αη Βασίλη κι αυτός μονομιάς πέταξε στα ουράνια.

Ένα χρόνο μετά είδα κάτω από το κρεβάτι δύο δώρα και μια κάρτα από τον Αη Βασίλη που να λέει με μεγάλα γράμματα: «ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΓΙΑ ΟΛΑ». Τότε συγκινήθηκα πολύ. Εύχομαι του χρόνου να ξαναέρθει να φάει μαζί μου!

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ!!!